

ŽIVOT FARNOSTÍ

občasník

pro farnosti

Valašské Meziříčí a Lešná

Z OBSAHU

Střelba v Praze **3**

Super Bowl **3**

Examen - Děkuji **3**

Rodiče a děti
na mši svaté **4**

Slovo života **5-6**

ZŠ Salvátor **6-8**

Vzpomínka na P. Antonína
Krupicu **9-10**

Výsledky Tříkrálové
sbírky **11-12**

Akce Centra pro
rodinu **13**

Plán akcí farností
na rok 2024 **14**

Fotografie z rorátů
15-16

Děkujeme všem, kdo se jakýmkoliv způsobem zapojili do tříkrálové sbírky.

(foto o. Pavel)

Živý betlém ZŠ Salvátor 17. prosince 2023

Vánoční besídka v Rybičkách 14. prosince 2023

Tříkrálová sbírka 6. ledna 2024

Střelba v Praze

Všechny nás zasáhla tragická událost, která se stala 21. prosince na Filozofické fakultě v Praze. Velmi mnoho prostoru bylo tomuto tématu věnováno v médiích. Ze všech stran a pohledů byla tato událost analyzována. Všichni se samozřejmě ptají, jak k něčemu takovému mohlo dojít a co se dá udělat pro to, aby se podobným tragediím předešlo. Za sebe mohu říct, že mi tvář v tvář lidské bezmocnosti scházel jeden výhled do budoucnosti. V knize Pete Greiga Ušpiněná sláva je popsána jedna událost, která mohla mít s tragédií v Praze mnoho společného. Naštěstí dopadla lépe, a to díky modlitbě. Jestliže ve společnosti narůstá agresivita a nenávisť, můžeme jí postavit hráz modlitbou. Celá kapitola je uveřejněna v tomto čísle života farností. Jmenuje se Super Bowl. Kéž by nás tento příklad povzbudil, abychom byli vnímaví k Božím varováním a vytrvali v modlitbě. Je to úkol jak pro jednotlivce a také pro větší či menší společenství. Za sebe mohu napsat, že bych modlitbu za ty, kteří chtějí úmyslně spáchat něco zlého, chtěl zařadit do modlitby v hodině milosrdenství, tzn. v 15 hodin. Tento úvod uzavřu citátem církevního otce Origena: Kritici křesťanství nevidí, v kolika lidech evangelium zastavuje proudy zla a krotí bezuzdné zlovyky.

(Poznámka: V článku uvidíte číslovku 24-7. Alespoň krátce se pokusím říct, v čem spočívá toto modlitební hnutí. Jedná se o iniciativu, která vznikla v anglikánské církvi. Na různých místech byla vybrána místnost, ve které se střídají lidé, kteří jsou ochotni věnovat 2 hodiny modlitbě. Tato místnost je obsazena 24 hodin denně po 7 následujících dnů. Forma modliteb není předepsaná, přicházejí sem lidé, kteří se modlit umí, i ti, kteří s modlitbou teprve začínají. K velkému překvapení organizátorů mnozí lidé v těchto místnostech zažili něco velmi silného a modlitba se tak stala pevnou součástí jejich života.)

o. Pavel

Den, kdy se konal Super Bowl

Deb Welchová, účetní z amerického státu Arizona, se jednoho dne rozhodla nechat své dobře placené práce a stát se koordinátorkou roku modliteb 24-7 v „celém státě okolo Grand Canyonu“. Za třicet čtyři dní od tohoto důležitého rozhodnutí se na stadionu univerzity ve Phoenixu měl konat Super Bowl. Jedna z těch, která se nově pustila do přímluvných modliteb, dostala strašlivé varování: ve snu viděla, jak se stadion brotí krví. Deb tu noční můru vzala zcela vážně a vyslala na stadion malý tým bojovníků na modlitbách, aby se modlili proti potenciální katastrofě.

V den utkání se Deb připojila k téměř 100 milionům diváků, kteří sledovali největší sportovní událost v Americe. Její nervozita ale měla jen velmi málo společného s osudem některého z bojujících týmů – New Giants a New England Patriots. Utkání proběhlo bez zvláštních příhod, v polovině času zahrál Tom Petty se svou kapelou Heartbreakers, Giants všechny převezli tím, že porazili Patriots a Deb spadl kámen ze srdce. Vlastně se cítila trochu trapně, že sice s dobrým úmyslem, ale úplně zbytečně vyslala na stadion celý tým modlitebníků.

Ale pak noviny přinesly aktuální zprávy...

Ve sdělovacích prostředcích se začaly objevovat zprávy o tom, že v zákulisí tohoto zápasu se podařilo zhatit krvavý masakr.

Narušeného pětatřicetiletého muže Kurta Williama Havelocka rozzuřilo, že mu v nedalekém Temple nedali povolení k otevření hororového baru s halloweenskou tematikou, a tak den před zahájením zápasu začal mediím rozesílat spousty nesouvislých výhrůzek. Deníkům, jako je Los Angeles Times, New York Times a Phoenix New Times a americké tiskové agentuře Associated Press přišly od Havelocka hrůzostrašné dopisy, v nichž sliboval „rychlou a krvavou“ pomstu, a dokonce psal, že zabije jejich děti.

Den, kdy se konal Super Bowl

Hawelock vyrazil na stadion v Phoenixu vyzbrojen útočnou puškou AR-15 a 200 náboji. Na sobě měl papírek s posledním přáním: „Neresuscituje mě.“

Hawelock nemohl mít tušení, že ten den zaparkoval auto na místě, kde se sešla náhodně sestavená skupina křesťanů a modlila se proti krveprolití. Po zuby ozbrojen, s úmyslem pozabíjet co nejvíce lidí, prožil budoucí masový vrah zcela nečekaně něco, co později u soudu popsal jako, „že se mu něco změnilo v srdci“. Zhroutil se v slzách a zavolal svému otci. Ten vzpomíná: „Jenom hystericky vzlykal. Říkal: Udělal jsem něco strašně, strašně špatného.“ Hawelock se nakonec sám vzdal policii, aniž by padl jediný výstřel.

To, že Deb v tu chvíli citlivě zareagovala na vanutí Ducha, a přímluvy jejího malého modlitebního týmu s velkou pravděpodobností pomohly zneškodnit potenciálního vraha, téměř jistě zachránilo mnoho životů a zamezilo brutálnímu násilí, které by v reálném čase vidělo téměř 100 milionů lidí a další miliardy na internetu a příští den na prvních stránkách všech novin po celém světě.

Z knihy Ušpiněná sláva (Pete Greig)

Examen – druhý krok: Děkuje

Už potřetí za sebou uvažujeme o knize Modlitba, která mi změnila život. V posledním čísle bylo pět kroků, ze kterých se skládá examen. Jedná se o patnáct až dvacet minut na konci nebo na začátku dne. Díky této praxi začínáme objevovat Boží lásku ve všech věcech a ve všech událostech, které prožíváme. Tak si to přál svatý Ignác, který velmi doporučoval, abychom tuto modlitbu nikdy nevynechali.

Dnes tedy druhý krok: děkování. Nejlepší bude, když si přečteme několik citátů svatého Ignáce z výše zmíněné knihy.

Druh vděčnosti, o kterém mluvil Ignác, když nám říká, abychom „děkovali Bohu, našemu Pánu, za přijatá dobrodíní“, je ale něco hlubšího a silnějšího. Je to srdce modlitby. Taková vděčnost je oknem do nejhlubší pravdy o nás samých – že jsme zachyceni do vztahu s milujícím Bohem, který je velkorysejší, než si vůbec dokážeme představit. Když to zahlédneme, je vzdávání díky tou správnou odpovědí. Vděčnost není pár růžových brýlí; je to podstata našich duchovních podmínek.

Vděčnost je klíčem k ignaciánské spiritualitě ve dvojím smyslu – je to klíč, jenž odemýká dveře, a hudební klíč, v němž se hraje hudba. Je to jak kontext modlitby, tak tajemství, které vše vysvětluje.

Ignác zdůraznil vděčnost v pozoruhodné míře. Jakmile navázal spojení s Bohem, okamžitě jej začal vnímat jako štědrého dárce. Sám sebe viděl jako žáka, Bůh byl učitel, který ho naplňoval vhladem a porozuměním. Svatý Ignác byl uchvácen vizí Boha jako dárce nekonečného proudu darů.

Máme uvažovat o tom, „kolik toho Bůh, náš Pán, pro mě udělala a kolik mi dal z toho, co má“. Máme si představovat „jak všechna dobra a dary sestupují shůry, tak jako paprsky vycházejí ze slunce, vody z pramene“. Rozjímáme o tom, jak Bůh „bydlí ve mně, mně dává bytí, oživuje mě, uděluje mi citění, dává mi rozum“. Přemýšlíme o tom, „jak se Bůh pro mne namáhá a pracuje ve všech stvořených věcech na zemském povrchu“. To je Bůh – nekonečně obdarovávající jako paprsky slunce, ustavičně pracující, nekonečně štědrý.

Těžko bychom přehnali důležitost vděčnosti pro Ignácův pohled na svět. Je pro něj naprosto ústřední. Je tak důležitá, že nevďěčnost považoval za nejtěžší ze smrtelných hříchů. Napsal, že ze všech hříchů a zla „je nevďěčnost jednou z věcí, které si nejvíce zaslouží nenávisť“. A to natolik, pokračoval, že nevďěčnost je „příčinou, počátkem a původcem všeho zla a hříchů“.

o. Pavel

Dopis rodičům, kteří týden co týden přivádějí své vyrušující děti na mši svatou

Vážení vyčerpaní, zdeptaní rodiče, takže vaše děti jsou při mši prostě hrozné. Divoké, neposlušné a rušivé, týden co týden. Je to, jako by na vás celou dobu svítil velký starý reflektor, na vás a vaše zjevně podprůměrné rodičovství.

Jsem v tom s vámi. Začala jsem se děsit neděle. Chci říct, zkusili jsme všechno. Jít na ranní mši, chodit na večerní mši, knížky o mši, šeptaná vysvětlení, šeptané výhrůžky, sedět vepředu, sedět vzadu, chodit rovnou do kaple pro plačící děti... a možná pár triků pomohlo, ale v podstatě je to tak, že z kostela neodcházíme, aniž by někdo ječel, šíleně se řítit k oltáři nebo bůhví co. Ale navzdory tomu všemu, každý týden, já a moje hlasitá, chaotická rodina přicházíme (dozadu!), vrtíme se a rozptylujeme všechny, a podrobujeme se odsudkům velkého počtu lidí, kteří nemusí porozumět tomu, jak je vlastně těžké naučit batole tiše sedět 45 minut.

Vypadá to šíleně. Přesto si stejně oblékáme naše pomačkané nedělní oblečení a jdeme do kostela, přesně jak to po nás Matka Církev žádá.

Chci, abyste věděli, že pokud se to týká také vás, je to tak v pořádku. Je to více než v pořádku. Kristus řekl něco docela důležitého o lidech, jako jsme my:

Ježíš pozoroval, jak bohatí vhadují své dary do chrámové pokladnice. Uviděl i jednu nuznou vdovu, jak tam hodila dvě drobné mince, a řekl: „Vpravdě vám pravím, že tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní. Neboť ti všichni dali dary ze svého nadbytku, ona však ze svého nedostatku: dala všechno, z čeho měla být živa.“ (Lk 21,1-4)

Není to přesně to, co děláme? Dáváme tomu doslova vše, co máme, když jsme uposlechli požadavek Církve, abychom dorazili na nedělní mši. (Nepříjemný pocit trapnosti, bohužel, není dostatečným důvodem, abychom zůstali doma.) Vnějšímu světu to připadá, že jsme udělali naprosté minimum. Přišli jsme do kostela, jistě, ale soustředíme se? Máme duchovní prožitek? Slyšeli jsme vůbec slova evangelia? Nevypadá to jako moc. My jsme ti jediní, kdo ví, kolik ve skutečnosti dáváme. Ale i Kristus to ví.

Stejně jako vdoviny dvě malé mince v pokladnici vypadají jako nic ve srovnání s bohatcovým velkým měšcem zlata, náš přínos vypadá tak nepatrně, že by se člověk mohl divit, proč se vůbec namáháme. Proč vůbec chodit na mši, když celou dobu strávíte krocením batolete? Ale Kristus je zde, aby nám připomněl, že on nevidí to, co vidí zbytek světa.

Dost často odcházím ze mše s pocitem, že celá ta věc byla krach. Ani jsem nedokázala dávat pozor a odešla jsem tak rychle, že jsem zapomněla pokleknout. Co jsem to za katoličku? Pokud se tak cítíte i vy, nezapomeňte – mít malé děti nebo děti se zvláštními potřebami nebo být v jakékoli situaci, která znemožňuje tiše klečet a pozorně naslouchat, to je jedinečný druh chudoby. A my, v této naší chudobě, opravdu dáváme vše, co máme, už jen tím, že děláme maximum. I kdyby naším maximem bylo jen to, že jsme přišli.

Takže, nevzdávejte to. A prosím, nestarejte se příliš o to, jak vaše rodina vypadá. I kdyby to nikdy nebylo snažší, pokračujte v tom, co děláte, a vězte, že i když to svět nevidí, Bůh vidí, jak cenná je vaše oběť.

Anna O'Neil (převzato z www.aleteia.org)

Slovo života na leden 2024

„Miluj Pána, svého Boha... a svého bližního jako sám sebe!“ (Lk 10,27)

Letošní týden modliteb za jednotu křesťanů¹ nabízí k zamyšlení výše uvedenou větu, která má svůj původ ve Starém zákoně². Na cestě do Jeruzaléma Ježíše zastaví znalec Zákona a ptá se ho: „Mistře, co mám dělat, abych dostal věčný život?“³ Tím se otevírá dialog a Ježíš odpovídá otázkou: „Co je psáno v Zákoně?“⁴, čímž podněcuje odpověď samotného tazatele: láska k Bohu a láska k bližnímu jsou považovány za shrnutí Zákona a Proroků.

„Miluj Pána, svého Boha... a svého bližního jako sám sebe!“

„A kdo je můj bližní?“ pokračuje znalec Zákona. Ježíš odpovídá podobenstvím o milosrdném Samaritánovi. Nevyjmenovává různé typy lidí, kteří mohou představovat bližního, ale popisuje postoj hlubokého soucitu, který musí oživovat veškeré naše jednání. Jsme to my sami, kdo se musí stát „bližními“ druhých. Otázka, kterou si musíme položit, zní: „A komu jsem bližním já?“ Stejně jako Samaritán se máme starat o své bratry a sestry, o jejichž potřebách víme, a beze strachu se plně zapojit do vzniklých situací, mít lásku, která se snaží všem pomáhat, podporovat a povzbuzovat je.

Je třeba v bližních vidět své druhé já a dělat jim to, co bychom dělali sami sobě. To je takzvané „zlaté pravidlo“, které nacházíme ve všech náboženstvích. Gándhí to výstižně vysvětluje: „Ty a já jsme jedno. Nemohu ti ublížit, aniž bych ublížil sám sobě.“⁵

„Miluj Pána, svého Boha... a svého bližního jako sám sebe!“

„Pokud zůstáváme lhostejní vůči potřebám svého bližního nebo na ně rezignujeme, ať už jde o hmotné nebo duchovní statky,

Milujme Boha a všechny okolo nás

„Miluj Pána, svého Boha... a svého bližního jako sám sebe!“ (Lk 10,27)

(Leden 2024 – Téma k Týdnu modliteb za jednotu křesťanů 2024)

Jeden člověk, který hodně studoval, se zeptal Ježíše: „Jaká je nejdůležitější věc, kterou máme v životě dělat?“ On odpověděl takto: „Jeden člověk byl na cestě přepaden loupežníky, kteří mu všechno ukradli a nechali ho polomrtvého na silnici.“

Tou cestou procházel kněz a pak také jeden vedoucí ze synagogy. Viděli ho, ale nepomohli mu. Jen jeden cizinec, Samaritán, se zastavil, ošetřil mu rány, pak ho vzal do hotelu a zaplatil za to, aby se o něj postarali.“

„Kdo udělal nejdůležitější věc?“ zeptal se teď Ježíš toho muže, který se ho ptal. Odpověděl: „Ten třetí, který se postaral o toho zraněného“. „Správně“, řekl Ježíš, „teď jdi a dělej to také ty pro každého svého bližního.“

Maya vypráví: Jednoho dne při návratu domů jsem procházela kolem trhu, kde je pořád spousta lidí, kteří prodávají ovoce a zeleninu. Když jsem se zdravila s jednou paní, uviděla jsem přede mnou na zemi rajče, pak další a ještě další....

Rozhlédla jsem se a zjistila jsem, že padají z velkého koše, který nesl s velkou námahou jeden muž, protože byl moc těžký! Nikdo si nevšiml, že ztrácel všechna ta dobrá rajčata a brzy by na ně někdo šlápl!

Pán měl unavený a ustaraný obličej. A tak jsem se zastavila a všechna rajčata posbírala. On mi s velkým usměvem poděkoval a i já jsem byla velmi spokojená, že jsem mu mohla pomoci. (Maya z Ugandy)

© PAFOM, Kresby a text pochází z Gen4 Centra
Gen4 jsou malé děti z Hnutí Focolare založené Chiarou Lubichovou

nemůžeme říci, že milujeme svého bližního jako sebe sama. Nemůžeme říci, že ho milujeme tak, jak ho miloval Ježíš. Ve společenství, které se touží inspirovat láskou, kterou nás učil Ježíš, nemůže být místo pro nerovnost, rozdíly, vyčleňování nebo zanedbávání. (...) Dokud v našem bližním vidíme cizince, toho, kdo narušuje náš klid, kdo hatí naše plány, nemůžeme říci, že milujeme Boha z celého srdce.“⁶

„Miluj Pána, svého Boha... a svého bližního jako sám sebe!“

Život je to, co se odehrává v přítomném okamžiku. Všimnout si lidí kolem sebe nebo umět naslouchat druhému člověku může otevřít zajímavé perspektivy a uvést do pohybu nečekané události. Právě to se stalo Viktorii: „V kostele mě zaujal krásný hlas jedné africké ženy, která seděla vedle mě. Pochválila jsem ji a povzbudila ji, aby se přidala k farnímu sboru. Zastavily jsme se, abychom si popovídaly. Je to řeholnice z Rovníkové Guineje, která projíždí Madridem. V jejím centru se ujímají opuštěných novorozenců, chlapců a dívek, které doprovázejí až do dospělosti přes studium na univerzitě nebo výuku řemesla. Jejich krejčovská dílna je dobře zavedená, ale šicích strojů mají málo. Nabízím jí pomoc při hledání dalších strojů. Důvěřuji Ježíšovi a jsem si jistá, že nám naslouchá a nabádá mě k lásce bez zbytečného kalkulování.

Jeden z mých přátel zná řemeslníka, který se rád zapojuje do tohoto řetězce lásky. Opraví osm strojů a dokonce najde i jeden na zehlení. Jiní přátelé se nabídnou, že je odvezou až do Madridu, čímž změní cíl své dvoudenní dovolené a urazí téměř tisíc kilometrů. Tak se „stroje naděje“ po dlouhé cestě po souši

i po moři dostanou do Malaba. V Guineji tomu ani nemohou uvěřit! Jejich vzkazy vyjadřují pouze vděčnost!“

Patrizia Mazzola a tým Slova život

¹ Na severní polokouli se slaví od 18. do 25. ledna, na jižní polokouli v týdnu po Seslání Ducha svatého. Texty pro letošní modlitbu připravil ekumenický tým z Burkiny Faso. V České republice a na některých dalších místech předchází Týdnu modliteb za jednotu křesťanů Alianční týden modliteb organizovaný Evangelikální aliancí, v roce 2024 ve dnech 7. až 14. ledna.

² Srov. Dt 6,4-5 a Lv 19,18.

³ Lk 10,25.

⁴ Lk 10,26.

⁵ Ch. Lubichová, *L'arte di amare, Città Nuova*, Roma 2005, str. 24.

⁶ Ch. Lubichová, *Slovo života* na listopad 1985, taktéž v *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (*Opere di Chiara Lubich 5*; Città Nuova, Roma 2017), str. 340-341.

ZŠ Salvátor

Pán nám dal zahájit další kalendářní rok. Poslední čtyři měsíce toho minulého si naši žáci i zaměstnanci užívají nových vyasných prostor. Tolik roků jsme se těšili a teď je to pravda! Děkujeme Pánu, že se to skutečně stalo! Že chodíme do nové školy... To je největší dílo, za které teď vzpomínkou na uplynulý rok znovu děkujeme. Už jsme se naučili co a jak; některé zvyklosti jsme museli změnit a některá očekávání přehodnotit. Při ranních setkáváních každé pondělí využíváme tělocvičnu, kde

si vždy hned zkraje týdne řekneme vše důležité a kde probíhá také společná modlitba. Těšíme se z výdejny a jídelny, že nemusíme v počasí mnoha podob přecházet někam jinam... Máme pěkná sociální zařízení, taky prostorné chodby, kde se o přestávkách mohou děti volně pohybovat... Určitě se mnohé ještě vychytá a přijdeme i na další možnosti jak ještě lépe prostory využívat. Škola ale dobře funguje a taky školní a mimoškolní aktivity, které jsme i dříve podnikali, probíhají... Kéž nám Pán žehná i v tomto roce, kdy si připomeneme již 30 let fungování ZŠ Salvátor. Prosíme i vás ve farnosti, zachovejte nám přízeň. Budeme ji i nadále potřebovat.

OHLÉDNUTÍ ZA PŘEDVÁNOČNÍMI AKCEMI VE ŠKOLE

Předvánoční jarmark

V úterý 12. prosince se uskutečnil ve škole Den otevřených dveří s možností navštívit děti dopoledne ve výuce a odpoledne zažít pravý předvánoční jarmark. S podporou rodičů děti měly opravdu na jarmarku co nabídnout! Vazby, dekorace, betlémy, přáníčka, drobné šperky, pletené výrobky, šité tašky, domácí marmelády i napečené dobroty k zakousnutí... A co teprve nabídka v bufetu deváťáků! Bylo to velice pestré. Děkujeme všem maminkám, tatínkům i babičkám a dědečkům za podporu dětí, za podporu naší školy. Zažili jsme velmi příjemné odpoledne s možností setkání s přáteli či bývalými žáky...

Živý betlém

Odpoledne o třetí adventní neděli patřilo v rámci předvánočních programů na Náměstí žákům naší školy. Ve 14 hodin tam vystoupili s představením o narození Ježíška Živý betlém. Program nacvičila paní učitelka Mikešová s dětmi z pěvecko-dramatického kroužku a jejich kamarády. Úvodní slovo patřilo panu řediteli, který mluvil o blížících se Vánocích, a také k nim všem přítomným popřál, a o. Pavlovi. O. Pavel připomněl, že letos je to právě 800 let od založení tradice Živých betlémů sv. Františka z Assisi.

kem z Assisi. Vystoupení žáků bylo moc pěkné, děti znaly texty představení krásně z paměti, a že byly veršované, bylo mnohem těžší se je naučit. Celý dojem byl ještě posílen krásnými kostýmy a kulisami. Děti zaslouží velkou pochvalu taky od o. Pavla za práci s mikrofonom, díky tomu bylo vše dobře slyšet. Hezké bylo i to, že Náměstí se zaplnilo diváky a účinkující děti přišli podpořit nejen rodiče, ale i jejich učitelé a kamarádi. Děkuji paní učitelce Petře Mikešové za přípravu vystoupení a paní učitelce Evě Vránové z Rybiček za pomoc s hudebním doprovodem.

Besídky ve všech třídách

Na co se všechny děti těší? Na Vánoce a prázdniny! Ve třídách se sice poslední prosincový školní den ještě první hodiny vyučovalo, ale učitelé i výuku přizpůsobili tomu těšení a očekávání. Potom přišel čas na besídky. Nemohla jsem být celou dobu ve všech třídách, ale na I. stupeň jsem se přišla podívat. V některých jsem byla součástí pěkné a přátelské atmosféry, v jiné

radosti ze vzájemného obdarovávání... Zastihla jsem i zpívání a různé muzicírování... Nechyběly přichystané dobroty od cukroví po různé tyčinky a jednohubky... V pátek 22. 12. měli žáci ředitelské volno, tak měli prázdniny o jeden den delší. Škoda, že nevydržel sníh, aby si děti mohly o vánočních prázdninách užít zimních sportů a radovánek. Ale zima nekončí, určitě si ještě sněhu užijeme...

Magda Krupová

Výstava betlémů

Žáci naší školy se svými učiteli rádi navštěvují výstavy betlémů a někdy za takovým poznáním cestovali i větší kus cesty, aby si výstavy betlémů mohli prohlédnout. A tak nás velmi potěšilo, že právě v roce, kdy jsme se přestěhovali do nové budovy a zámek Žerotínů máme jen přes ulici, pořádá Muzejní a galerijní centrum Valašské Meziříčí výstavu betlémů s názvem K Ježíškovi do Betléma půjdeme. (Výstava trvá do 2. 2. 2024.) Chlapci a děvčata z 6. ročníku ji zhlédli v rámci předmětu Náboženství. A protože jsou pozorní, všimli si mnoha zajímavostí a padlo i několik velmi zajímavých otázek. Na některé bylo možné odpovědět rychle, k jiným se budeme vracet v průběhu dalších vyučovacích hodin, kdy si promítneme další betlémy z České republiky nebo zahraničí a vše si dovysvětlíme. Chválím zájem žáků si betlémy nafotit nebo zachytit v činnosti v případě, že byly mechanické. Výstavu navštívily také některé další třídy. Organizátorům děkujeme za přínosný počín.

Ludmila Černochová

Využití předvánočních programů v Ekocentru, v zámku Kinských a v Lešné

Žáci V. třídy navštívili zámek Kinských, kde si vyzkoušeli tradiční pečení perníčků od přípravy směsi koření, přes zadělání těsta až po samotné pečení. Vyzkoušeli si práci s hmoždířem, ve kterém se koření rozdrtí na prášek. Vážili mouku na starožitné váze a připravené těsto vtlačeli do dřevěné formy a dělali krásné perníčky. Nakonec měli možnost porovnat štedrovečerní tabuli z bohaté a chudé chaloupky.

Lenka Potěšilová

Nasát předvánoční atmosféru se vydali naši třetíáci do Ekocentru. Po milém povídání s paní lektorkou o významu Vánoc, o adventu a vánočních tradicích si vyrobili z voňavého včelího vosku svíčku a pouštěli lodičky s vyřknutím přání, za které je paní lektorka pochválila, protože žádné z dětí nemyslelo jen na sebe. Na závěr také věštili z tvarů, které vznikaly ve vodě po utužení roztaveného vosku, co je čeká v nastávajícím roce 😊.

Hana Havranová

Na zámku v Lešné se koná každoročně výstava baněk s názvem Vánoce na zámku. Každý z pokojů, který navštívíte, je svátečně vyzdoben vánočními dekoracemi a vánočními stromky s blýskavými baňkami různých barev. Jeden pokoj krásnější než druhý. A právě tuto předvánoční atmosféru si zajeli užít i naši prvňáčci. Dozvěděli se mimo jiné také spoustu zajímavostí o životě na zámku a vánočních zvycích.

Kateřina Janýšková

Také druháčci se na tuto akci do Lešné vydali. Počasí sice nebylo úplně idylicky předvánoční, ale prohlídku zámku jsme si všichni i tak moc užili. Nádherná předvánoční výzdoba pohladila po duši a pěkné povídání paní průvodkyně nám přineslo spoustu zajímavých informací o životě na zámku, vánočních zvycích, výrobě baněk a také o sněhových vločkách 😊.

Petra Mikešová

Žákovský parlament pro Diakonii

Už na konci listopadu se žákovský parlament ze ZŠ Salvátor rozhodl, že před Vánocemi půjde udělat radost klientům Diakonie VM. Během posledního týdne před vystoupením měli žáci spoustu nácviků. Avšak finální generálka proběhla až v pátek 15. 12. těsně před připravovanou návštěvou Domova se zvláštním režimem. Po druhé vyučovací hodině vzali hudebníci své nástroje a pěšky vyrazili směrem k Diakonii. Tam pod vedením

paní asistentky Marie Čtvrtníčkové zazpívali koledy a podělili se s klienty o vánoční povídání – zvyky na Vánoce. Odměnou jim byl velký potlesk. Těší nás, že jsme mohli udělat někomu radost a trochu zpestřit předvánoční čas.

Za žákovský parlament Sára Facová, IX. třída

Aktivity školního klubu

Vánoce na Valašsku – tak se jmenuje lektorský program Valašského ekocentra, který „klubíci“ navštívili 7. 12. Po vpravdě zimní sněhové cestě od školy nás v příjemném teple domečku ekocentra přivítala ve valašském kroji naše průvodkyně světem Vánoc našich prababiček paní Darina Husáková. Společně s ní jsme objevovali, co naše prababičky v tomto období jedly, co dávaly na stůl, jak se oblékaly, jaké dodržovaly zvyky a tradice nejen v období Vánoc, ale i celého adventu. Mně osobně se líbil

také motiv vděčnosti, který se lehce nesl celým programem. Ve školním klubu k vánočnímu těšení patří každý rok minibesídka. Letos jsme ji naplánovali na úterý 19. 12. Zaspívali jsme si koledy, dokonce nás při nich doprovodili mladí naděšní umělci, vyluštili jsme vánoční tajenku, poslechli si vánoční příběh, těšili se z nových společných dárků u stromečku, mnohé maminky se s námi podělily o vánoční cukroví, děti zkusily i vánoční dort (maminkám tímto děkujeme). Každý rok je minibesídka podobná, ale přesto jiná. A stále k nám podobně, ale přesto nově a jinak promlouvá i vánoční příběh o zrození Lásky...

Klubíci a Anna Hříbková

DRUŽINA A VÁNOCE

Lektorovaný program v zámku Kinských

Velmi rádi navštěvujeme zámek Kinských. Proto jsme si nemohli nechat ujít lektorský program s názvem „Vánoce na Valašsku“. Děti se v programu dozvěděly, jak se dříve slavily Vánoce, prohlédly si prostřený štědrovečerní stůl bohatých i chudých lidí, zjistily jejich zvyky a tradice. Také zhlédly nádhernou výstavu perníčků. Během programu si samy vyzkoušely, jak se dříve vá-

žila mouka, čím se nahrazoval med i z jakého koření se pečou perníčky. Každý si pak z hotového těsta, které si taktéž každý sám pečlivě natlačil do vybrané formy, nechal upéct perníček, který si pak zabalený odnesl s sebou domů.

Dětská misie

V pondělí 18. prosince jsme ve školní družině přivítali manžele Čermákovy z Dětské misie Příbor. Krásný vánoční program pro děti byl plný her a soutěží se sladkými odměnami. Nechyběl vánoční příběh o radosti. Zamýšleli jsme se, odkud radost pochází, proč ji svět potřebuje i proč je Bůh schopen dát radost... Příjemné odpoledne doprovázely písničky, které jsme si v družině i po skončení programu vesele notovali. Lektorům moc děkujeme a budeme se těšit na další společná setkání.

Besídka

V úterý 19. prosince k nám do družiny přišel Ježíšek. To bylo překvapení, když jsme po obědě vešli do družiny. V tichosti jsme zasedli do kroužku a společně si povídali o vánočních zvycích a tradicích. Děti vyprávěly, jaké dodržují doma. Každý si poté u stolu vyrobil krásný betlém, který se jistě doma vyjímá pod vánočním stromečkem. Popravdě byly děti velmi netrpělivé a nechtěly ani o minutu déle čekat, než se rozbálí dárčky. Ježíšek dětem přinesl panenky, plyšáčky, vojenské auto, večerníčkové Dobble i zažehlovací korálky. Takže nás čeká další tvoření. Pak už se děti věnovaly novým hrám. Atmosféru nám v družině dokreslovaly české vánoční koledy, které jsme si během odpoledne spokojeně pobrukovali.

Odměna pro školní družinu z MěÚ

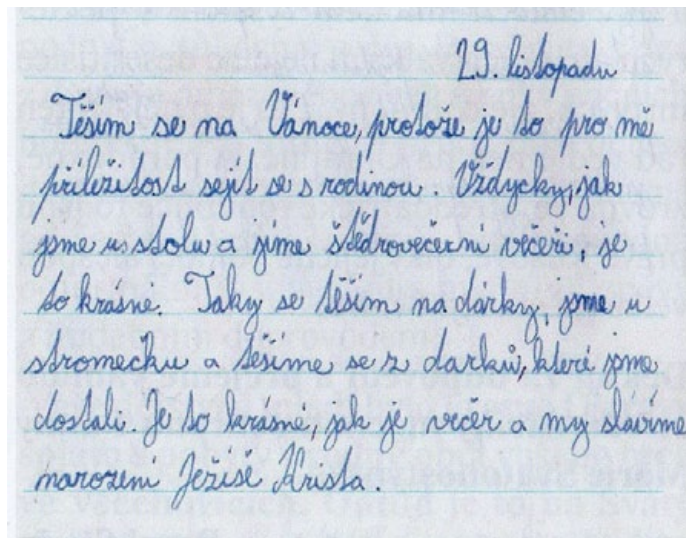
Za vánočně nazdobený stromeček, který je umístěn v podloubí zámku Žerotínův, odměnila valašskomeziříčská radnice naše družinové děti velkým množstvím dárčků. A radost byla obrovská. Děkujeme!

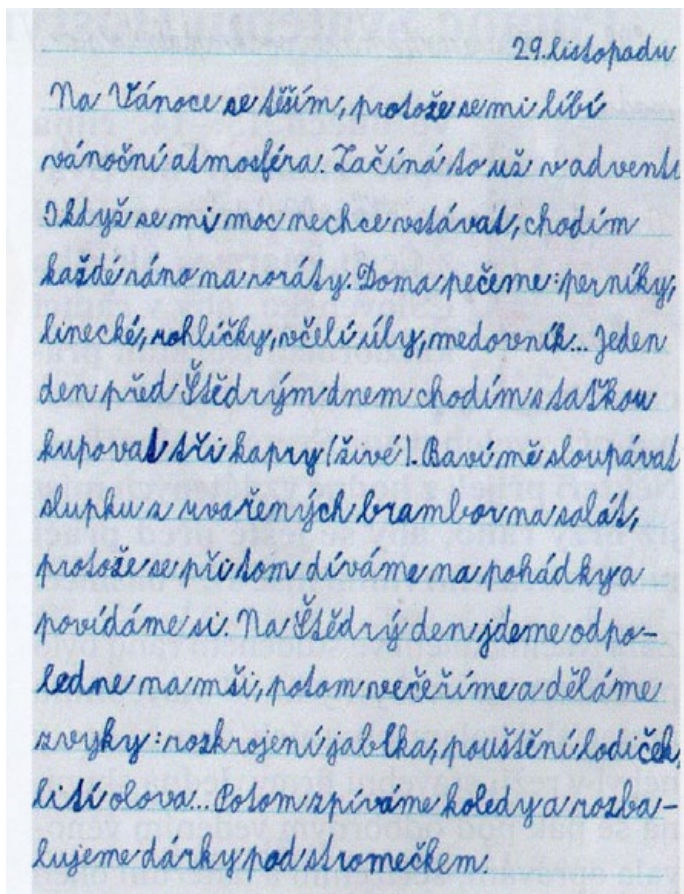
Lenka Karolová

Vánoční číslo Listů svatohostýnských

Jednoho listopadového dne jsme ve škole obdrželi prosbu, aby se žáci 5. ročníku zapojili do přípravy zimního čísla Listů svatohostýnských. V té době už naši pátáci měli za sebou pěknou dvojstranu s vánoční tematikou do školního časopisu Salve. Zadání se také týkalo blížících se Vánoc, a tak se všichni pustili do psaní textů. Moc nás těší, že příspěvky Anežky Vrtalové a Damiána Vrány se redakci natolik líbily i po stránce písma, že je v Listech otiskla v originále přímo ze sešitů slohu. Naším nadějným spisovatelům blahopřejeme!

Když řekneme slovo Vánoce, na co se těší děti?

Když němčina chutná sladce

O tom, že němčina chutná sladce, se přesvědčili žáci 9. ročníku těsně před vánočními svátky, když vyzkoušeli recept z jedné rakouské kuchařky. Pustili se totiž v naší nové kuchyňce do receptu Schoko-Haselnuss-Brezeln. Sladké preclíky se jim natolik podařily, že po nich ještě zůstala vůně ve třídě, avšak talířky už byly prázdné. Recept je dosti jednoduchý a zvládli ho i chlapci, takže všem velmi blahopřeji a deváťáci měli dobrovolný úkol – dát na vánoční stůl doma ochutnat kousek z rakouských dobrot.

Ludmila Černochová

Vyhodnocení podzimního sběru kaštanů

Na podzim se žáci naší školy zapojili do sběru kaštanů. Celkem jsme jich pro zvířátka shromáždili 210kg, a získali tak částku 1 050 Kč na Adopci na dálku. Zapojilo se přes 40 žáků (a při vyhlášení každý dostal nějakou odměnu). Díky za každý přinesený kilogram všem zapojeným! (Uvádím prvních sedm v pořadí dle kg.) Děkuji žakovskému parlamentu a koordinátorce Marušce Čtvrtníčkové za zorganizování sběru.

1. Veronika Pospíšilová, V. tř.	26
2. Vít Hlavica, V. tř.	25
3. Václav Baričiak, VI. tř.	23,4
4. Viktorie Nováková, III. tř.	23
5. Kristýna Kelárková, VII. tř.	20
6. Michael Trusina, III. tř.	16
7. Zuzana Skýpalová, V. tř.	13,6

Charitativní činnost září – prosinec

Možná víte, že naše škola podporuje několik charitativních projektů a díky rodičům žáků může přispívat potřebným. O díle Mary's Meals jsme už psali, tam jsme přispěli částkou 7 436 Kč, dále jsme podpořili 1. Valašskou dílnu zakoupením látkových pytlíků pro Advent na ramínku částkou 1 500 Kč. Dalším po-

činem je prodej misijních kalendářů k podpoře Papežských misijních děl, na daný účet jsme odeslali na konci prosince částku 20 500 Kč taky díky spolupráci s farností. Na Adopci na dálku vytrvale již více let shromažďujeme po menších částkách z různých aktivit žáků, především ze sběrových akcí (kaštiny, kůra, bylinky) požadovaných 5 000 Kč, které potom odesíláme na příslušný účet. Je potěšující, že všechny naše třídy od I. po IX. se rozhodly odečíst ze svých zisků z jarmarku díl peněz a přispět částkou celkem 2 600 Kč na potřebné. Ředitel školy rozhodl, že ji přidáme na účet Adopce na dálku pro rok 2024. Všem rodičům děkujeme za spolupráci v podpoře všech charitativních projektů.

Znáte Střední odbornou školu sv. Jana Boska?

Zkraje ledna navštívil naši školu – konkrétně taky VIII. a IX. třídu náš bývalý žák Vít Slowioczek, který se učí na Střední odborné škole sv. Jana Boska v Kroměříži. Přišel pozvat žáky na Den otevřených dveří a obeznámil je s tím, jaké obory lze ve škole studovat a jak probíhá praxe. Mluvil o mimoškolních akcích, které se uskutečnily v uplynulém období. Děkujeme Vítovi za návštěvu a přejeme mu vše dobré při dalším studiu. Více o škole zjistíte na www.sosbosko.cz.

Tři králové

V pátek 5. ledna nás hned zrána poctila vzácná návštěva. Cestou městem zavítali i k nám do školy tři králové! Zpěv písně „My tři králové jdeme k vám“ zněl již od vstupních dveří a zanedlouho vystoupali až do třetího podlaží slavnostně oblečení mudrci. Popřáli vedení školy šťastný a požehnaný nový rok a potom se vypravili za dětmi do všech tříd. Pozdravili se s nimi, popřáli štěstí a pěkné známky a vyjádřili velkou radost nad tím, že mnoho z žáků se účastní tříkrálového koledování pro Charitu.

Magda Krupová

Vzpomínka na P. Antonína Krupicu

Pro pamětníky

Na začátku ledna uplynulo 30 let od úmrtí bývalého duchovního správce farnosti Valašské Meziříčí **P. Antonína Krupici** (1922–1994), a tak mi dovoluťe krátkou osobní vzpomínku.

Ve Valašském Meziříčí to neměl P. Krupica po svém příchodu v r. 1973 zrovna jednoduché. Jeho předchůdce P. Antonín Hefka byl všeobecně oblíbený a současně P. Krupica nepatřil k těm, kteří dokážou svou činností strhnout davy. Také jeho činnost v Pacem in Terris byla některými farníky nesena velice nelibě. Přes-

to se již od začátku svého působení snažil P. Antonín (v rámci svých schopností) s farností sžívat.

Např. v r. 1976 šli mladí ministranti a členky scholy na svou pravidelnou pěší pouť „VM – Hostýn“ a ráno se na srazu objevil nejen mladý kaplan P. Šustáček, ale také farář P. Krupica... a celou trasu až na Hostýn došel (54 let, 32km, v polobotkách).

Občas nebyla činnost P. Antonína (od r.1982 byl děkanem) ve farnosti na první pohled patrná, např.:

- uměl být velice dobrým prostředníkem a rádcem
- předpřipravil úpravu bohoslužebného prostoru našeho kostela jak po linii církevní, tak i památkové
- dokázal jednat s úřady, zajistit finance a materiál (na tehdejší dobu věc nevídaná) jak pro opravy kostela, tak pro odlití a montáž zvonů

Nicméně vždy zůstal šéfem – odpovědnosti se nebál, záležitosti dokázal rozhodnout a někdy i zamítnout.

Zásadní etapou při působení pana děkana ve VM byl příchod kaplana P. Bohumíra Vitáska. Tento mladý kněz dokázal sjednotit farnost do obdivuhodné komunity a pan děkan mu (dle mého názoru) naprosto zásadně věřil a jeho činnost podporoval. Díky vzájemné důvěře mohl O. Mirek se záštitou pana děkana zrealizovat anebo organizovat mnoho akcí, ze kterých čerpají i současníci, namátkově :

- realizace úprav bohoslužebného prostoru – tzv. „oltář k lidu“
- související úpravy a opravy – zpovědní místnosti, malování chrámu, dálkově ovládaná čísla písní...
- zajištění výroby a instalace zvonů
- organizace prvních hromadných zpovědní dnů ve Val. Meziříčí
- dlouholetá záštita a ochrana setkávání mládeže... v tehdejší době věc ne zcela samozřejmá

Bohužel při jedné z akcí – odvodnění střechy kostela – došlo k poškození dálkového telekomunikačního kabelu, což mělo v tehdejší době za následek nelibost státních orgánů a O. Mirek byl přeložený.

P. Vojnar, P. Krupica, P. Vitásek u nového obětního stolu (17. 6. 1984)

Později pan děkan s oblibou vzpomínal, jak jel autem z hřibů (gumáky, klobouk, starý kabát) a vzal stopaře (v lesnickém). Začali si vykládat a jeden se ptal druhého čím je... pan děkan – „já su farář“, stopař – „já studuju na faráře“. Každý si myslel o vyjádření toho druhého své... No a na závěr působení ve VM přišel k panu děkanovi mladý kaplan – P. František Eliáš (bývalý stopař).

V roce 1987 odešel pan děkan na důchod do Olomouce, následně ještě působil v Dobromilicích u Prostějova, kde ukončil svoji životní pouť a je tam i pochovaný.

P. Antonín Krupica měl tak jako každý člověk i mnoho špatných vlastností, ale ty ve vzpomínkách s postupem času zmizely. A já raději vzpomínám na dobré než na špatné.

J.

Pan děkan slaví 55 let s mládeží a varhaníkem panem Markem (29. 6. 1977)

**Charita
Valašské Meziříčí**

VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

DĚKUJEME ZA PODPORU **Tříkrálové sbírky 2024**

Vykoledovaná částka ve Vašem městě 674 834,- Kč

Celková vykoledovaná částka 3 348 099,- Kč
(vč. ONLINE KASÍČKY a QR plateb ke dni 11. 1. 2024)

Vedení Charity Valašské Meziříčí upřímně děkuje všem, kteří se do koledování jakýmkoliv způsobem zapojili.

Velké poděkování patří koordinátorům a organizátorům v obcích a městech v našem regionu, bez kterých by nebylo v našich silách vše zvládnout.

Moc děkujeme více než 1 600 koledníkům, kteří i v nevlídném deštivém počasí přinesli požehnání do domácností a prosili o příspěvek pro potřebné.

A především děkujeme všem dárcům, kteří otevřeli koledníkům dveře a také svá srdce. Děkujeme za vaše dary, které pomohou tam, kde je to potřeba.

Díky Vaší solidaritě a ochotě pomáhat budeme moci v letošním roce

- podpořit provoz Centra sociálně – materiální pomoci a finančně a materiálně pomoci lidem v krizové situaci,
- dofinancovat pořízení automobilu pro Sociální rehabilitaci Amika
- vybudovat přístupový a kamerový systém v Domě pokojného stáří
- a vyměnit zárubně a dveře na Azylovém domě pro matky s dětmi

SRDEČNĚ DĚKUJEME

Charita
Česká republika

Hlavní koordinátor sbírky: Mgr. Kateřina Kolajová,
katerina.kolajova@valmez.charita.cz, tel: 603 549 682

WWW.VALMEZ.CHARITA.CZ

DĚKUJEME ZA PODPORU

Tříkrálové sbírky 2024

OBEC	VÝTĚŽEK	OBEC	VÝTĚŽEK
Branky	32 216 Kč	Podolí	15 042 Kč
Dolní Bečva	165 288 Kč	Police	27 675 Kč
Horní Bečva	126 342 Kč	Poličná	41 909 Kč
Hutisko - Solanec	147 016 Kč	Prostřední Bečva	136 430 Kč
Choryně	35 118 Kč	Rožnov pod Radhoštěm	547 785 Kč
Jarcová	26 359 Kč	Střítež nad Bečvou	41 112 Kč
Kelč	132 081 Kč	Valašská Bystřice	170 922 Kč
Kladeruby	24 748 Kč	Valašské Meziříčí	674 834 Kč
Krhová	67 118 Kč	Velká Lhota	26 608 Kč
Kunovice	34 332 Kč	Vidče	127 307 Kč
Lešná	85 244 Kč	Vigantice	74 232 Kč
Lhota u Choryně	14 895 Kč	Zašová	195 706 Kč
Loučka	36 348 Kč	Zubří	301 229 Kč
Malá Bystřice	18 675 Kč	CELKEM	3 326 571 Kč

VÝNOS Z KASIČEK

3 326 571 Kč

ONLINE KASIČKA A QR PLATBA K 11. 1. 2024

21 528 Kč

CELKEM

3 348 099 Kč

SRDEČNĚ DĚKUJEME ZA VAŠI ŠTĚDROST

**Charita
Valašské Meziříčí**

CESTA PRO MANŽELÝ

TÉMA: KOŘENY A KŘÍDLA

**Vydejte se spolu a věnujte si čas ...
Čeká Vás několik zastavení**

**Začátek na Oznici u
obecního úřadu a dále
podle mapky**

**Stezku je možné si projít od
12.2. do 17.3.2024**

Děkanátní centrum pro rodinu
Valašské Meziříčí

EKUšpacír č.1

Po Oznických kopcích

zahájení "Cesty pro manžely" na téma "Kořeny a křídla"

11.února 2024 ve 13 hodinu

sraz u obecního úřadu
okruh asi 6km

Kontakt: Jana Trusínová tel.739226201, e-mail JANKA3232@seznam.cz
Franta Tomanec tel.737754656, e-mail frlom@liscali.cz

Pozvání pro seniory na setkávání na faře ve Valašském Meziříčí

Začínáme 25.1.2024 od 9 hodin

Srdečně zve děkanátní centrum
pro rodinu VM

DCPR VM ZVE ŽENY NA

BIBLICKÉ TANCE

ZAČÍNÁME 31. 1.2024 V 18.30 VE SKAUTSKÉ
KLUBOVNĚ

Příliš živý betlém

Plán akcí farností Valašské Meziříčí a Lešná na rok 2024

Ekumenická bohoslužba (farní kostel) – 23. ledna
Triduum Modlitby matek – 26.–28. ledna
Ukončení kurzu lektorů – mše svatá (biskup A. Basler) – úterý 13. února
Popeleční středa – 14. února
Slavnost sv. Josefa – úterý 19. března
Květná neděle – 24. března
Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – neděle 31. března
Slavnost Zvěstování Páně – se překládá na pondělí 8. dubna
Pouť děkanátu Val. Meziříčí za obnovu rodin a duchovní povolání – Velehrad – sobota 20. dubna
Slavnost Nanebevstoupení Páně – čtvrtek 9. května
Slavnost Seslání Ducha svatého – neděle 19. května
Slavnost Nejsvětější Trojice – neděle 26. května – 1. sv. přijímání ve Valašském Meziříčí (příprava začne ve čtvrtek 29. února)
Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo) – čtvrtek 30. května, eucharistické procesí na náměstí – neděle 2. června
Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova – pátek 7. června
Noc kostelů – pátek 7. června
Slavnost 1. sv. přijímání v Lešné – neděle 9. června (příprava začne v úterý 5. března)
Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – čtvrtek 15. srpna, poutní slavnost Val. Meziříčí (farní kostel) – neděle 18. srpna
Adorační den farnosti VM a den modliteb za bohoslovce – sobota 24. srpna
Biřmování ve Valašském Meziříčí – termín bude upřesněn
Děkanátní setkání mládeže – sobota 23. listopadu
Slavnost Ježíše Krista Krále – neděle 24. listopadu
1. neděle adventní – 1. prosince

Sbírky v roce 2024 vyhlášené Arcibiskupstvím olomouckým

- v rámci neděle Božího slova – 21. 1.
- Haléř sv. Petra – 25. 2.
- Postní almužna (pro Charitu) – březen
- na křesťany ve Svaté zemi – 29.–30. 3.
- na služné duchovních – 31. 3.
- na pronásledované křesťany – 5. 5.
- na církevní školy – 19. 5.
- na Ukrajinu – 22. 9.
- na misie – 20. 10.
- na Charitu – 3. 11.
- na křesťanská média – 17. 11.

* Křest přijali

Valašské Meziříčí

Evelína Strnadlová	Ester Štěpánová
Oliver Fryc	Vojtěch Jakub Druhan
Patrik David Michut	Jonáš Štefela
Valerie Barbora Bezručová	Marek Vanduch

Lešná

Michaela Terezie Váňová	Natalie Anggita Hrušková
-------------------------	--------------------------

+ Na konec své pozemské cesty došli

Valašské Meziříčí

Cyril Kramoliš *10. 5. 1924 +14. 11. 2023, Podlesí 93
Ludmila Bližňáková *22. 4. 1961 +18. 11. 2023, Hranice, Tř. 1. máje 1723
Marie Prokšová *18. 8. 1933 +18. 11. 2023, Rožnov p. R., J. Fučíka 1605
Albert Slaninka *14. 11. 2023 +14. 11. 2023
Antonín Dobiáš *5. 6. 1938 +23. 11. 2023, Kraiczova 973
Vlastimil Strnadel *7. 12. 1941 +29. 11. 2023, Sklářská 189
MVDr. Josef Šoman *3. 4. 1935 +4. 12. 2023, Smetanova 47
Jan Pavlát *10. 6. 1946 +8. 12. 2023, Juřinka 18
Eva Bednářová *8. 3. 1936 +21. 12. 2023, Husova 16
Marie Zátopková *10. 12. 1928 +1. 1. 2024, Mštnovice 43
Marta Vojáčková *12. 10. 1941 +30. 12. 2023, Prostějov, Vrlavá 38
Ing. Josef Krupička *17. 3. 1931 +2. 1. 2024, Družstevní 1074
Jiřina Žilinská *19. 1. 1937 +7. 1. 2024, Křižná 677

Lešná

Anna Flajšarová *12. 6. 1949 +12. 11. 2023, Lešná 129

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

100 Kč

200 Kč

500 Kč

jiná částka

Poslední roráty v Lešné – čtvrtek 21. prosince 2023 (foto D. Růžička)

Poslední roráty ve Valašském Meziříčí – pátek 22. prosince 2023 (foto J. Knápek)

Život farností číslo 1, ročník XXXI

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Evžen Hlavica, grafická úprava a realizace: Evžen Hlavica, Radek Zavičák, jazyková korektura: Mgr. Alžběta Dřímálová.
Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře.

Toto číslo vychází o 3. neděli v mezidobí, 21. ledna 2024. Uzávěrka příštího čísla je 15. února 2024.

<http://farnost-valmez.cz/>